

Toelichting op herziene Nederlandse beurs- cascopolis voor de binnenvaart 2011 (NBCP)

Tijdens de vergadering van de poliscommissie Transport van de VNAB op 21 maart 2006 werd besloten tot een algehele herziening van de beurspolissen.

Voor elke polis werd een separate commissie in het leven geroepen, bestaande uit zowel makelaars als verzekeraars.

Voor de Binnenvaartcascopolis bestond de commissie uit (in alfabetische volgorde):

Peter Baarda(Willis)

Joyce Blacquiere(AON)

Jan Boeren(HDI-Gerling)

Kors van Bruinisse(FCI)-voorzitter

Jenny Groeneveld(Reaal)

Victor Krijgsman(Marsh)

Jack Post (Post&Co)

De commissie heeft als uitgangspunt de integratie van clause B-17 in de NBCP genomen, aangezien dit in de co-assurantiepraktijk DE voorwaarden zijn waarop een binnenvaartcascopolis gesloten wordt.

Dit betekent dat de bewijslast in de nieuwe beurscascopolis wordt omgekeerd, dat er dekking mogelijk is voor objecten in plaats van schepen en dat de clauses B-11, B-13 en B-14 overbodig worden.

Een ander uitgangspunt is dat er geen rigoureuze inhoudelijke wijzigingen ingevoerd zouden worden, strekking vis dat de dekking in principe ongewijzigd is.

Gekozen is voor een polisblad, waarop de diverse verzekerde sommen voor de cascodekking, aansprakelijkheidsdekking en kosten voor lichting en berging afzonderlijk ingevuld dienen te worden, alsmede een omschrijving van het vaargebied.

Bijzondere aandacht dient daarbij besteed te worden aan de mogelijke aansprakelijkheidsomvang van het object (CLNI-verdrag!) en een adequate omschrijving van het vaargebied, aangezien dit specifieke risico-omschrijvingen betreffen!

De polisopbouw is veranderd en ziet er als volgt uit:

- Begripsomschrijvingen
- Omvang dekking
- Uitsluitingen
- Overige bepalingen.

Hieronder worden de meest in het oog springende wijzigingen vermeld:

Artikel 1: Begripsomschrijvingen

Bij de begripsomschrijvingen valt te vermelden dat implosie gelijkgesteld is aan explosie en dat de definities van molest- en atoomgevaaren uit de respectievelijke clausules zijn opgenomen in de polis.

Voor het begrip casco en machinerieën is aangegeven wat daaronder verstaan dient te worden, zonder toebehoren specifiek te benoemen.

Nu er met de invoering van 7:17 geen wettelijke basis meer is voor het begrip afkeuring heeft de commissie er voor gekozen om voor alle duidelijkheid een omschrijving op te nemen voor totaal verlies, zonder een limitatieve opsomming te geven.

Artikel 2: Verzekerd gebied

In dit artikel wordt verwezen naar het vaargebied zoals dat vermeld moet worden op het polisblad, waarbij aangetekend dat het object te allen tijde de voor dat vaargebied vereiste certificaten dient te bezitten. Voorts worden in dit artikel de geografische grenzen aangegeven van wat volgens de polis binnen Nederland als binnenwateren wordt beschouwd.

De dekking volgens deze polis blijft van kracht voor zich tijdelijk niet aan boord bevindende onderdelen. Het begrip “tijdelijk” is verduidelijkt door te bepalen dat hieronder een periode van niet langer dan drie maanden dient te worden verstaan, tenzij er sprake is van om- en verbouw of reparatie.

Artikel 3: Dekkingsomvang

De dekkingsomvang is in dit artikel 3 onderverdeeld in dekking voor:

- Casco,
- Aansprakelijkheid,
- Avarij-grosse,
- Opruimingskosten,
- Extra vergoedingen.

Artikel 3.1: Casco

Diefstal wordt door de commissie beschouwd als een van buiten komend onheil, vermissing en verduistering niet.

Artikel 3.3: avarij-grosse

In dit artikel is geen rekening gehouden met een mogelijke absorptieclausule, indien gewenst door de klant zal dit separaat, middels een aanvullende clausule, geregeld kunnen worden. Bovendien blijft uitgesloten de eventuele bijdrage voor overwintering en ijsgang volgens Duits recht, echter de bewoording hiervan is enorm ingekort.

Er is door de commissie uitvoerig stilgestaan bij het bepaalde in artikel 3.4 (opruimingskosten). Het lastige van dit onderwerp is dat cascoverzekeraars voordat de berging aanvangt, dienen te beslissen of het een berging van een beschadigd schip betreft ofwel dat het een wrak betreft.

In de laatste situatie wordt het namelijk wrakopruiming en komen de kosten voor rekening van de P&I verzekering.

Aandacht verdient het eventuele verdelen van de wrakopbrengst tussen casco- en P&I verzekeraar(s), immers in de cascopolis wordt hiervoor onder 7.1.1. een bepaling opgenomen, welke gelijklopend is aan die welke in P&I polissen wordt opgenomen.

Wil een cascoverzekeraar milieuschaden uitsluiten, dan zal dit door het opnemen van een “pollutieclausule” dienen te geschieden.

Artikel 3.5: Extra vergoedingen

De commissie heeft de eventuele kosten, welke boven de verzekerde som vergoed worden in een artikel samengebracht.

Artikel 4: Uitsluitingen

De commissie vraagt aandacht voor de uitsluiting voor schade door, bij of voortvloeiende uit aanbouw, ombouw, verbouw of afbouw van het object.

Deze uitsluiting zal, indien niet gewenst, middels een aparte clausule geregeld moeten worden. Een concept clausule is door de commissie ontworpen, waarbij uiteraard geen bedragen vermeld staan.

Voorts wijst de commissie er op dat nu zij er voor heeft gekozen om definities in een apart artikel op te nemen, de definities voor de uitsluitingen voor molest, atoom en terrorisme niet in dit artikel, maar in artikel 1 zijn opgenomen.

Aangetekend wordt dat terrorisme standaard is uitgesloten, doch door opname van de NHT- clausule wel meeverzekerd kan worden (hetgeen op dit moment ook meestentijds gebeurd).

Artikel 6: Verhaal

Volgens dit artikel zullen verzekeraars geen verhaal nemen op de verzekeringsnemer, eigenaar, rompbevrachter of gebruiker te goeder trouw.

Artikel 7: Maximum vergoeding

Aangezien de term “afkeuring” geen wettelijke basis meer heeft, heeft de commissie er voor gekozen om het begrip “totaal verlies” te gebruiken.

Zie de definitie in artikel 1.

De regeling aftrek nieuw voor oud is verdwenen en de commissie heeft er voor gekozen om hier geen aparte clause voor op te nemen.

De huidige B-27 wordt als veel te detaillistisch en ingewikkeld beschouwd.

Partijen worden uitgedaagd om, indien gewenst, hier van geval tot geval een voor het betrokken object specifieke bepaling op te nemen.

Wel is een herziene motordagwaarde clause ontworpen.

Artikel 8:Reparatie

In dit artikel is de huidige praktijk vastgelegd dat verzekerde verplicht is tot reparatie over te gaan om een uitkering onder de polis te verkrijgen.

Artikel 14: Premie-en schadebetaling

Dit artikel is aangepast aan de nieuwe regeling BVC.

Maar de commissie is wel van mening dat om maatwerk te kunnen leveren makelaars en verzekeraars dit in principe separaat moeten regelen en een dergelijke bepaling hoort dan niet in beurspolissen thuis.

Artikel 15: Verjaring.

Dit artikel is de letterlijke weergave van het per 1 juli 2010 aangepaste artikel 7:942 BW.

B-28 Motordagwaardeclause

Dit is een herziening van de oude B-23 clause. Inhoudelijk is de enige wijziging dat de bezwaartermijn voor verzekerde is verlengd van 30 naar 60 dagen en waarmee de reparatieverplichting binnen 90 dagen uit de B-23 clause is komen te vervallen

Er is, in tegenstelling tot de opzet in de polisvoorwaarden, voor gekozen om eerst de regeling te verwoorden en vervolgens de begripsomschrijvingen te geven.

B-29 Clause Aan-/af-om-en verbouw.

In deze clause dienen makelaars en verzekeraars een percentage van de verzekerde som(of indien zij dat wensen een vast bedrag) op te nemen indien zij bepaalde kosten voor aan-, af-, om-en verbouw willen meeverzekeren.

Nadrukkelijk wijzen wij er op dat in artikel 4.1 van de polis bepaald wordt dat schade bestaande uit, veroorzaakt door, optredende bij of voortvloeiende uit aanbouw, afbouw, ombouw en of verbouw anders dan ten gevolge van een bij de polis gedekte schade uitgesloten is.